

עזרתו של סניצנודאל

כשאר רני סמרטוטני וויקי הקטן חזרו עם ילדי העוגיות, רותי סמרטוטי הספיקה כבר לתקן את מר וגברת העוגית, והם היו כמו חדשים.

"השדון הוקי בוודאי יגיע הנה כל רגע" אמר להם רני סמרטוטני "יצור גועלי כמוהו יישאר תמיד גס ולא נעים. אילו רק ידע שהוא גורם לעצמו להיות אומלל." גברת עוגית ניגשה לארון והוציאה משם שתי אותות הצטיינות עשויות מעוגית ומכוסות בזיגוג סוכר צבעוני.

"אלה אותות הגבורה" אמרה כששמה אותן על חזיהם של רני סמרטוטני וויקי הקטן.

רני סמרטוטני וויקי הקטן לא רצו אותות ההצטיינות, אבל מתוך נימוס לא אמרו זאת לגברת עוגית. מאחר שהיא הייתה מעוגית היא לא ידעה שאנשים אמיצים ממש לא אוהבים להציג את גבורתם ברבים.

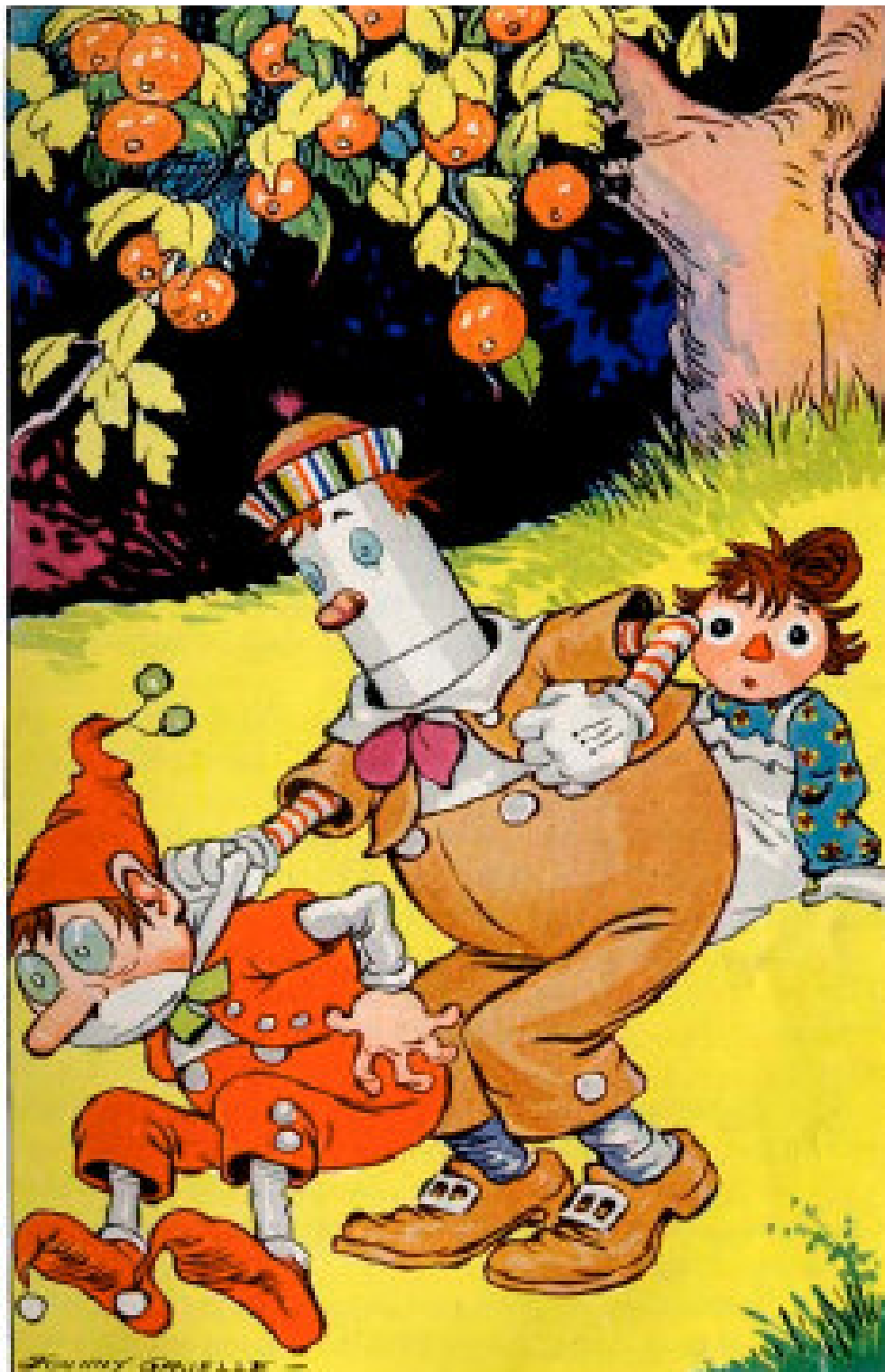
"בכל אופן" חשב ויקי הקטן "אם נהיה רעבים, נוכל לאכול את האותות המתוקות."

בזמן שגברת עוגית הכינה יחד עם רותי סמרטוטי עוד דברי מאכל טובים, רני סמרטוטני וויקי הקטן יצאו החוצה. ובדיוק מעבר לפינה הם פגשו את השדון הוקי שאליו התלווה סניצנודאל.

"הבאתי את סניצנודאל כדי שאוכל ללכוד את שניכם!" קרא הוקי אחרי שהציג את סניצנודאל לרני סמרטוטני ולויקי הקטן "עכשיו אני אלכוד את רני סמרטוטני וסניצנודאל ילכוד את ויקי הקטן" והוא תפס בזרועו של רני סמרטוטני, וסניצנודאל תפס את זרועו של ויקי הקטן.

"רגע אחד" קרא סניצנודאל "מה זה שם על חזהו של ויקי הקטן?"

"זו אות הצטיינות על גבורתו" אמר רני סמרטוטני

לסניצנדאל, כי ויקי הקטן היה צנוע מדי כדי לומר זאת בעצמו.

"הה..! אם כך לא אנסה ללכוד אותו" אמר סניצנדאל "קשה יהיה לי להיאבק עם מי שקיבל אותו גבורה." "שטויות" קרא השדון "אם אתה מפחד ללכוד את ויקי הקטן, תלכוד את רני סמרטוני ואני אלכוד את ויקי הקטן."

"אבל גם לרני סמרטוני תלויה אות הצטיינות על החזה" אמר סניצנדאל .

"אני חושב לתת לך מכות" הרים השדון הוקי את קולו על סניצנדאל . והרעיון מצא כל כך חן בעיניו שבאמת נתן לו מכה חזקה. סניצנדאל לא אהב זאת בכלל אבל מיד שאל "גם אתה קיבלת אות הצטיינות, השדון הוקי?"

"לא, טיפש שכמותך" ענה השדון ונתן לסניצנדאל עוד מכה, אפילו חזקה יותר.

"אז קח את זה!" קרא סניצנדאל ונתן לשדון דחיפה חזקה עד שזה התהפך פעמיים "ואל תבקש את עזרתי יותר לעולם."

סניצנדאל לקח את זרועו של רני סמרטוני ואת זרועו של ויקי הקטן ויחד אתם הלך לבית העוגיות. "לא הייתי

רוצה להיות שדון בשום אופן. אני רוצה רק להיות
סניצנודאל" אמר.

"גם אני" אמרו רני סמרטוטני וויקי הקטן ביחד, כי כבר
מהמבט הראשון סניצנודאל מצא חן בעיניהם.

משפחת עוגית ורותי סמרטוטני הופתעו מאוד כשראו את
רני סמרטוטני וויקי הקטן עם היצור המוזר.

"מי זה יכול להיות?" חשבה רותי סמרטוטני.

"איני יכול לגיד לך זאת, יקירתי" אמר מר עוגית "הוא,
בכל אופן, נראה רעב מאוד. אני מקווה שלא ירצה לאכול
את לימון ותותי הקטנים שלנו."

"לא, אני לא מאמינה בכך" צחקה רותי סמרטוטני "רני
סמרטוטני וויקי הקטן לעולם לא יביאו הנה מישהו
שירצה לאכול אותכם."

באותו רגע רני סמרטוטני וויקי הקטן נכנסו. "הנה ידידנו
החדש" אמרו "זה מר סניצנודאל."

סניצנודאל היה מנומס מאוד. הוא לחץ את ידו של מר
עוגית והשתחוה יפה לפני גברת עוגית ורותי סמרטוטני.
"יש לך ילדים מתוקים, גברת עוגית" אמר.

אבל זה הפחיד קצת את גברת עוגית ולכן רותי
סמרטוטני לקחה מהר תרנגולת עוגית ונתנה אותה
לסניצנודאל.

סניצנודאל הסתכל על תרנגולת העוגית שבידו מכל
הצדדים ושאל "מה עלי לעשות עם זה?"

"תוכל לאכול את זה אם תרצה" אמרה רותי סמרטוטני
"גברת עוגית חושבת שאתה אוהב עוגיות ואתה עלול
לאכול את ילדי עוגיות שלה."

סניצנודאל צחק והחזיר את תרנגולת עוגית לרותי
סמרטוטני "אל פחד. לא אוכל את הילדים החמודים.

למעשה לא אוכל גם את תרנגולות עוגית."

"יש לנו מספיק" אמרה רותי סמרטוטני.

"כן, אני רואה זאת" ענה סניצנודאל "אבל אני אוכל רק
כריכי רוח."

"כריכי רוח?" הופתעה רותי סמרטוטני.

"אני אוהב אותם מאוד" אמר סניצנודאל "והם גם לא
עולים כסף, כך שהוצאות אוכל חודשיות שלי קטנות
מאוד."

"עוד אף פעם לא שמעתי על כריכי רוח" אמר רני
סמרטוטני.

"גם אני לא!" נשמע קול חזק ליד הדלת. שם עמד
השדון הוקי עם מקל גדול בידו.

"סלחו לי רגע" אמר סניצנודאל לגברת עוגית ולרותי
סמרטוטני, וניגש לדלת, שם נתן לשדון הוקי שש מכות

אותו גם כן.

גברת עוגית נתנה לו עוד גביע גלידה וגם תרנגולת עוגית ממולאה באגוזים כתושים וגלידת שוקו.

אחרי שסניצנודאל טעם את הדברים הטובים אמר "גברת עוגית, לא ידעתי שקיים בכלל אוכל כל כך טעים. אז במקום לחזור לבית הגדם שלי ולהתקיים על כריכי רוח הייתי רוצה לבוא ולחיות אתכם, אנשים נחמדים." "נשמח מאוד" אמרו מר וגברת עוגית ביחד. הם ראו איך סניצנודאל גירש את השדון הנבזה וחשבו שטוב

מהירות וחזקות, כאילו דפק בתוף.

"ושלא אראה אותך יותר!" צעק סניצנודאל כשהשדון

הוקי רץ דרך חצר הבית.

סניצנודאל חזר לבית. "השדון הזה עולה לי על עצבים"

אמר "אבל אין דבר. אראה לכם איך לעשות כריכי רוח.

אז אם רותי סמרטוטי, רני סמרטוטי או ויקי הקטן יהיו

רעבים, יוכלו למצוא אוכל כמעט בכל מקום."

סניצנודאל הוציא סכין מכיסו. "הביטו" אמר "תחילה אני

חותך שתי פרוסות דקות של אוויר. אחר כך אני מורח

כל אחת בחתיכת רוח רכה, שם את שתיהן זו על זו

והנה יש לי כריך רוח טעים."

רותי סמרטוטי, רני סמרטוטי וויקי הקטן טעמו מכריך

הרוח של סניצנודאל אך לא חשבו שהוא טוב במיוחד.

גברת עוגית הביאה גביע גלידה ונתנה אותו לסניצנודאל

. "נסה זאת" אמרה.

סניצנודאל טעם מהגלידה ואמר "וי! זה הרבה יותר

טעים מכריכי הרוח!" רותי סמרטוטי, רני סמרטוטי וויקי

הקטן צחקו ואמרו שגם הם חושבים כך.

בובות הסמרטוטים החליטו שסניצנודאל הוא יצור נחמד

מאוד, אפילו אם צווארו כל כך ארוך. ואחרי שלגברת

ומר עוגית הובטח שהוא לא ינגוס בילדיהם, הם אהבו

כאן. "אבוי" קראה גברת עוגית ורצה לסגור את הדלת "הנה השדון הגיע שוב. מה נעשה?" "ננעל את הדלתות וכשסניצנודאל יחזור הוא יכה בו שוב" אמר רני סמרטוטני. "פתחו את הדלת!" קרא השדון הוקי שדפק בדלת באגרופים. "רוץ הביתה לפני שסניצנודאל יחזור" קראה גברת עוגית. "הה.. ההה.. הה.." צחק השדון הוקי "אתם חושבים שאינני יודע לאן הלך סניצנודאל? הוא הלך הביתה להביא את כותונת הלילה שלו. זהו זה! והוא לא יחזור עד שלא ימצא אותה. והוא לא ימצא אותה כי היא כאן, אצלי" והשדון צחק וצחק עד שהתגלגל מרוב צחוק על שביל הסוכר "הה.. הה.. הה.. סניצנודאל לא יחזור לעולם!" "אתה שדון מרושע!" אמרה רותי סמרטוטי "איך היית מרגיש אילו מישהו היה לוקח את כותונת הלילה שלך? בוודאי לא היית רוצה בכך, נכון?" "אני שומר את כותונת הלילה אתי" אמר השדון "באתי לחיות אתכם, אנשי עוגיות נחמדים."

יהיה שהוא יישאר אצלם כדי להגן עליהם. "מצוין!" קרא סניצנודאל "ארוץ עכשיו הביתה, אביא את כותונת הלילה שלי ואחזור מיד". הוא לחץ את ידיהם

של כולם, נפנף בכובעו מספר פעמים, רץ לאורך שביל הסוכר וקפץ מעל הגדר. "נכון שהוא יצור נחמד?" אמר מר עוגית. "אכן כך" אמרה רותי סמרטוטי "ואני מניחה שהשדון הוקי לא יבוא הנה לעתים קרובות אם סניצנודאל הוא

"איננו רוצים אותך אמרה גברת עוגית "אתה עוד עלול לכרסם אותנו."

"אני רעב מאוד" אמר השדון "אם לא תפתחו את הדלת ולא תתנו לי להיכנס, אתחיל לכרסם את הדלת כי היא עשויה מעוגה ומצופה בזיגוג סוכר" ותוך כמה דקות השדון הוקי הצליח כבר לכרסם חור בדלת של משפחת עוגיות.

אולי זה היה טעים, אבל רק נבזה כמו השדון הזה יכול היה לחשוב על כרסום דלת של בית כלשהו. רותי סמרטוטי ידעה שאם הוקי יחדור לבית הוא יתחיל לנגוס את אחד מאנשי העוגיות הנחמדים וכך גם חשבה גברת עוגית, כי אמרה "הייתי רוצה שסניצנודאל יחזור מהר."

"הוא לא יחזור" הודיע השדון הוקי שבינתיים כרסם כבר חור מספיק כדי להכניס דרכו את ראשו.

"מה יש לכם שם על השולחן?" שאל הוקי "זה נראה כמו משהו טעים".

באמת היה שם משהו טעים. זה היה מגש שלם של סופגניות שגברת עוגית הוציאה מהתנור. אך אף אחד לא ענה להוקי, כי הוא היה מרושע, כרסם חור בדלת הבית ושם את ראשו פנימה.

רותי סמרטוטי לחשה דבר מה לרני סמרטוטי ולויקי הקטן והם מיד תפסו את השדון הוקי באוזניו, כך שלא יכול היה למשוך את ראשו חזרה דרך החור. ואז רותי סמרטוטי לקחה את המחבט הגדול ביותר שבמטבח ורצה מהר דרך הדלת האחורית.

"אל תתנו לו לזוז" היא קראה.

"לא ניתן" ענו רני סמרטוטי וויקי הקטן.

וי! איך השדון הוקי ילל כשרותי סמרטוטי הרביצה לו בישבן עם המחבט הגדול. הוא הסתובב והתפתל ובעט, אך רני סמרטוטי וויקי הקטן החזיקו חזק באוזניו והוא לא יכול היה לברוח.

"טוב, אני חושבת שזה מספיק" אמרה רותי סמרטוטי

כשנתנה לו את חבטה האחרונה. אזי רני סמרטוטי

וויקי הקטן עזבו את אוזניו והוא הוציא את ראשו מהחור שבדלת.

"עוד תצטערו על כך!" ילל הוקי כשהוא מנגב דמעות

מעיניו הגדולות. וכאשר ראה שרותי סמרטוטי עדיין

עומדת אחריו, חטף אותה והתחיל לרוץ אתה הביתה.

אך כאשר היה כבר מעבר לפינת בית העוגיות הגיע

סניצנודאל והפיל אותו. ולפני שהשדון הספיק לקום על

רגליו סניצנודאל נתן לו עוד שלוש מכות חזקות שגלגלו

אותו שלוש פעמים.
עכשיו סניצנודאל עזר לרותי סמרטוטי לקום על רגליה
וניער את אבק הסוכר החום משמלתה.
"באתי רק להגיד לכם, אנשי העוגיות הנחמדים" אמר
"שלא אוכל לחיות אצלכם, כי מישהו לקח את כותונת
הלילה שלי."
"זה היה השדון הוקי" אמרה לו רותי סמרטוטי "והיא
כאן, על מפתן הבית. הוקי ניסה לשכנע אותנו שזו
כותונת הלילה שלו, כי גם הוא רצה לחיות עם אנשי
העוגיות הנחמדים."
"אני מאוד שמח שמצאנו אותה" אמר סניצנודאל
כשהרים את הכותונת "כי עכשיו אוכל לגור כאן עם
אנשי העוגיות ולהרביץ לשדון הזה מתי שרק יופיע."